

182.
Alla Unga

Glickors och Fruentimmers

Mycket Nyttiga

Och

Lärdomsrika

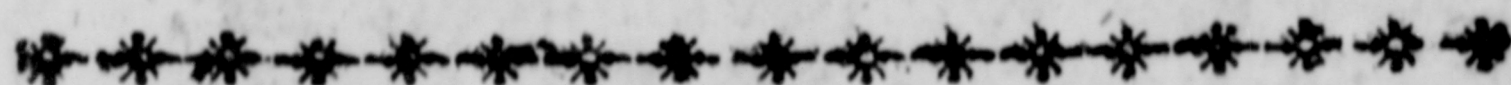
Hushålds-
Spegel.

Förestäld uti en altför Wacker

Wisa,

Sjunges som: Kulen Höst med rågn och
töcken, &c.

Exemplaret kostar 6 runstücken.

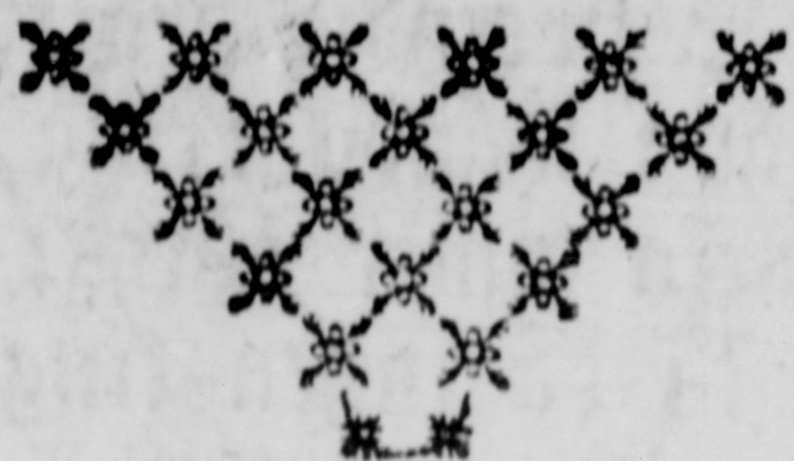
J A H E U R,

Tryckt hos Pehr Ol. Armar, 1787.

Ej sin wän straxt nåbbigt swara
När påminnes om des fel,
Håldre blygas fly sin fara,
Taga i god warning del.

19. Urbart Kladder, gå i kyrka,
Sitta sedig, höra til,
Skaparn utan skrymtan dyrka,
Undgå den som samalira wil;
Sällan uppå giftas tänka,
Bättre, at hon bedja kan,
I sin tid, at GUD må skänka,
Hanne en förnuftig man.

20. Sedan lård, och länge öfwadt
Uti hushålds ädla wett,
Skal hon sinna oförtöfwadt
Hannes bröllop bli tilredt.
Medlertid må alla skåda,
Hwarje dag hur de se ut;
Sådant wil jag Rånet råda:
Och här tar min Wisa slut.

I.

Truckta **GUD**, Föräldrar ära,
 Vara flitig, snabb och snäll;
 Alt hwad som kan läras, lära
 Ifrån morgon intil qväll:
 Dygden älska, odygð hata,
 Vara nögd med sin del,
 För sig sjelf all odygð rata,
 Bry sig ej om andras fel.

2. Beta tiga: noga höra,
 Sedigt tala och med skäl,
 Ej beslag på grannar göra.
 Göra litet, görat mål,
 Tänka först, och sedan tala,
 Ej förtro sig hwar och en;
 Andras ord ej mycket skala.
 Vara snuggar, wara ren.

3. Beta warde på de stycker,
 Som hon bör nödwändigt ha,
 Tycka rätt om det hon tycker,
 Drätt ej för riktigt ta,

Be-

Beta pruta, weta handla,
 Altid wara flink och nått,
 Binda, ändra, och förwandla,
 Uppå et förnuftigt sätt.

4. Jcke låta sig bedraga
 U af tidsens lapperi,
 Mindre låta sig behaga
 Til at wara mycket fri:
 För de sina kärlek bära,
 Och til ingen fatta hat,
 Umgås ärbart, äldren ära,
 Aldrig lära säfängt prat.

5. Backra böcker stundom låsa,
 Nyttighet til minnes skis.
 Aldrig någon hastigt snåsa,
 Bruka dygdigt tidsfördris.
 Lärning, fort och dyligt spela,
 Gifwer lättan mera rot.
 De som görat, säkert fela,
 Wanen sällan wisar bot.

6 Lära brygga, baka, bränna,
 Måla, färga, tvätta mål,
 Beta sig i spisen wanda,
 Intet göra utan skäl;

Syl-

Sylta, salta, sluda, stekä;
Häckla, spinna, nysta, sy;
Och i stället för at leka,
Sig med nya systor bry.

7. Stöpa ljus, wäl ansa dricka;
Se om tappar, swickor, sprund,
Weta sådant alt til pricka,
Ej för knapp, och ej för rund;
Afka mycklar, låsen stänga,
Se om eld med warsamhet:
Ingen ting owäligt slänga.
Hålla tyst hwad som man wet.

8. Winter-plagg om wåren damma,
Låggat in för mått och mahl,
Alt man må få gagn af samma
Nåsta winter. Sedan skal,
Hon beflita sig at leta
Efter hushålds läke-bot,
Skrifwa up hwad hon får weta,
Bruka det til skade-mot.

9. Stoppa, wäfwa, stieka, laga,
Räkna, skrifwa goder hand,
Husbeswäret nögder tagg,
Se om far- och tumors band;

Låt-

Låttna det som börjar gistna,
Det som rostnar, göra rent:
Watna det som börjar wißna,
Alt i tid, och ej försent.

10. Hwad inköpes, noga akta,
Det ej stjåls, ell' skämmes bort,
Wäl för frost, ohyra, wakta,
Och at alt sker wäl och fort;
Wara snabber som en lärka,
At i huset gå omkring,
Se på alt, ej låta märka;
Alltid göra nyttig ting.

11. Bittid up, när det blir dager,
Råmpa med sit folk i flit,
Wara först, som arbet tager,
Ropa sen: gå hit och dit;
Höflighet mot dem, som tjena,
Intet wara lika god;
Deras rätt dem ej förmena,
Hålla dem wid lustigt mod.

12. Frihet ej för mycket gifwa,
Muntra dem, som tjena bra,
Låta dumhet olönt blifwa,
Men god tienst belöning ha.

Endligt läsa, något rita,
Litet brn sig om Musik,
Wakta sig at stå på krita,
Wara til förnuftet rik.

13. Lära alt hwad hushåld ågnar,
Sielf gå med i hwad som görs.
Tala sielf på sina wågnar,
Brn sig ei med nytt, som hörs,
Thee, Schokla och Caffe dricka,
Stjål bort tiden ganska lätt.
Är ei wackert, för en flicka,
Som sielf bör hushålla rätt.

14. Det til prydna plåga wara,
Och nödwändigt wara bör,
Sådan kostnad bör man spara,
Medelst hon det sielfwer gör;
Nipper, rindor, plume, fraga,
Halsband, knutar, bjess å krus,
Alt hon sielf det ändrar, lagar,
Och sen måttligt brukar snus.

15. Sällskap bör man sparjamt öfwa,
En de gifwa nog beswär;
Ja de plå' från snolor söfwa,
Som til mycken skada är.

Så

Sällan ge och ta visiter,
Wara höflig: warsamt tal,
At ei ord som mycket biter
Matte göra hedren fal.

16. Wara munter, glad och rolig,
Aldrig wara alla mod,
Ei snar sticken, utan töligh.
Mot den arma huld och god.
Ei i fönstret stå och titta,
En hon gör sig dermed fal.
Ei med gärning derwid sitta,
Deraf kommer hon i tal.

17. Och om hon sig mycket pryder
Hon da gäster bjuder in,
Den förbiqar det så tyder,
Si, tilreds är Glickan min;
Ei storgapug strattfår wara,
Skrika högt i tal, och se'n
För hwar Karl at ställa snara,
I hwart sällskap wälla en.

18. När twetydig ord framföres
Ei sin ögon wända kring,
Tunga fräcka miner göres:
Bäst förstå då ingen ting.

Ei